

ÓBUDAI EVANGÉLIKUS HETI HÍRMONDÓ

A 2018. év igéje:

Isten mondja:

„Én adok majd a szomjazóknak
az élet vizének forrásából ingyen.”

(Jel 21,6c)

V. évf. 17. szám, 2018.05.13.
Húsvét ünnepe utáni 6. vasárnap
(Exaudi)

Kiadó Jakab Béla, szerkesztő Proksza Gyula.
Elérhetőségek

Hivatal: 06-1-3881773; Jakab Béla: +36-20-8242989; E-mail: obudev@gmail.com

„Jézus Krisztus mondja:

„Ha felemeltetem a földről, magamhoz vonzok mindeneket.”

(Jn 12,32)

Jávor László írta szövegét a *Szomorú vasárnap* című világsikerű dalnak, amit Seress Rezső zenésített meg. Ez a sláger jutott az eszembe a mostoha ünnepeinkről és ünnepnapjainkról. Mostoha ünnepeink: az óév búcsúztató, vízkereszt, nagycsütörtök, nagypéntek, mennybemenetel, pünkösöd és minden ünnep másnapja. Ami nem vasárnapra esik, mintha nem is lenne lényeges, olyan szabadon választott, „ha olyan kedvem van, ha ráérek” ünnepek.

Ki lehet-e hagyni Jézus váltságművéből szakaszokat, és megérkezni csupán a „végkifejletre”?

Mennybemenetel ünnepén alig tízen ültünk a templomban. Márti az ünnephez illően orgonált, az énekek tartalmában emelték ki az ünnep fontosságát. A prédikáció alapigéje Dániel próféta jövendöléséből származott, aki hét évszázaddal korábban meglátta a földről a mennybe érkező Jézust.

Sok helyen vasárnapra teszik az ünnepéről való megemlékezést. A gyülekezetben vízkereszttel mi is ezt tesszük. Lelkészként mindig lelkiismeret-furdalással élem meg ezeket a „ésszerűsítéseket”.

Tudjuk-e, hogy a mennybemenetelnek ugyanolyan üdvtörténeti jelentősége van, mint Jézus testet öltésének vagy feltámadásának? Értünk jött el, velünk van most is, megígérte, hogy akik benne mindvégig hisznek, azok vele lesznek az örökkévalóságban.

A mennybemenetel annak a bizonyítéka, hogy azt, ami miatt otthagyta a mennyet és eljött ide utánunk, azt Ő tökéletesen elvégezte. Elmondta nekünk, hogy valójában kicsoda Isten. Megtudtuk tőle, hogy mit tettünk Isten ellen és ezzel önmagunk ellen is. Megmutatta, hogyan lehet ezt jóvátenni, és hogyan kerülhetünk vissza Isten közelébe.

Mennybemenetelének célja is van, tudniillik, hogy a Krisztusba vetett hitünket erősítse.

Jézus visszalépett eredeti létformájába, és nem kötik többé a tér és idő korlátai, ez azt jelenti, hogy egyidejűleg újra mindenütt jelen lehet. Amíg emberi testünkben itt volt, egyidejűleg Ő is csak egy helyen lehetett. Ezért mondta búslakodó tanítványainak, amikor búcsúzott tőlük: jobb nektek, ha én elmegyek. (Jn 16,7)

Szokták kérdezni emberek, hogy mit csinál most Jézus? Két dolgot biztosan tudunk róla: uralkodik és hatalmát mindig a javunkra használja. A másik, amit biztosan tudunk: imádkozik értünk, hogy itt a földön könnyebb legyen az életünk, és halálunk után eljussunk oda, ahol Ő van.

Hogy mi vár ott a hívőkre? Az leírhatatlan. A Jelenések könyvének különös kifejezései: üvegtenger, aranyváros, valahogy próbálja megközelíteni azt a kifejezhetetlen valóságot, amit Jézus készített a benne hívőknek. Nagy reménységgel és bizonyossággal várjuk azt, amikor majd meglátjuk Őt színről színre, amikor magához veszi a benne hívőket.

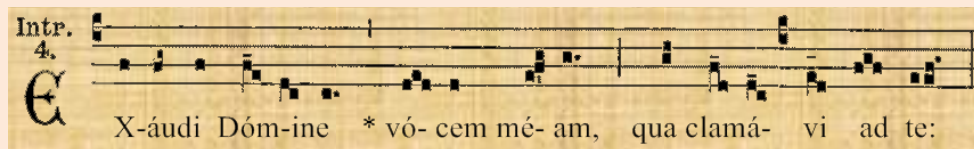
És ez csak egy emberi léptékű csütörtök Isten cselekedetével megtöltve. Ezért fontosak az ünnepeink és a méltó ünneplés.

Jövőre találkozunk?

Jakab Béla

Húsvét ünnepe utáni 6. – EXAUDI - vasárnap

„Halld meg Uram, hívó hangomat!”

(Zsolt 27,7)

„A mélységből kiáltok hozzád, Uram!”

(Zsolt 130,1)

Ezek egy igaz bűnbánatot érző szívnek heves fájdalomából fakadt, valóban őszinte szavai, amely szív a legmélyebben szembesült nyomorúságával; oly szavak, amelyeket senki sem érthet meg, csupán azok, akik ezt maguk is átélték, megtapasztalták. „Mélységes” és nagy-nagy nyomorúságban vagyunk mindannyian, de nem mind érezzük, hol is vagyunk. A „kiáltás” nem egyéb, mint az Isten kegyelmére való nagyon erős, komoly vágyakozás. Ez csak akkor támad az emberben, amikor meglátja, micsoda „mélységen” van.

*A hatodik bűnbánati zsoltár, 1517
Luther Válogatott Művei 5:73; ford.: Weltler Ödön*

„Uram, hallgasd meg imádságomat!”

(Zsolt 143,1)

A szent ember élete sokkal inkább abból áll, amit Istentől kap, mint amit ő ad neki – inkább a vágyból, mint a birtoklásból, inkább a megigazulásból, mint az igazságból. Ilyen értelemben mondja Szent Ágoston: A hit elnyeri, amit a törvény követel. Ezért a belső ember igazi lénye, hogy kér, vágyakozik és keres. Így olvasható ez a 34. zsoltárban: „Akik az Úrhoz folyamodnak, nem nélkülözik a jót” (Zsolt 34,11). És a 105. zsoltárban: „Keressétek orcáját szüntelen!” (Zsolt 105,4). Ezzel szemben az öntelt álszentekről azt olvasni: „Nincsen senki, aki Istent keresné” (Zsolt 14-2-3) (hiszen maguk már mindent megtaláltak).

*A hetedik bűnbánati zsoltár, 1517
Luther Válogatott Művei 5:79; ford.: Weltler Ödön*

Kórushangverseny

Cantate ünnepét követő Rogate vasárnapjának délutánján a Budai Egyházmegye egyesített kórusa énekelt templomunkban. A dallamok és harmóniák ölelésében felhangzó ének-imák által átérezhettük Luther szavainak igazságtartalmát: „Isten a zene által is hirdeti az evangéliumot.”

E felemelő élmények közben azonban az öröm mellett a szomorúság érzései is keveredtek bennem. Öröm volt hallani a lélekemelő kórusműveket, de szomorú volt tapasztalni, mennyire lecsökkent az egyes egyházközségekben működő kórusok tagjainak a száma, vagy éppen megszűnt az énekmar működése, mint nálunk. A jelenség okainak elemzésére e rövid tudósítás keretében nincs lehetőségünk. Mindenesetre az iskolai kóruséneklés feltételeinek már hosszú ideje tartó megnehezítése, gyakran ellehetetlenítése, és ennek hatása is az okok között szerepel.

A kórushangverseny Jakab Béla parókus lelkészünknek a művek között elhangzott igehirdetésével vált teljessé.

Külön örömet jelentett számunkra, hogy az előadott művek között elhangzott Kodály Zoltán Stabat Mater című vegyeskara is (a Stabat Mater siralomének, amely Jézus anyjának, Máriának a keresztfa mellett átélt fájdmáról szól). A

Luis de Morales: Mater Dolorosa

megszólaltatott mű különlegessége, hogy nem latin szövegével, hanem „evangélikus Stabat Materként”, Szabó Éva testvérünk ihletett versével hangzott fel, amelyben Mária fájdalmát mindnyájunk imájává formálta át:

Szabó Éva

Stabat Mater

Áll a Golgota keresztje,
Isten Fia felfeszítve,
Vére lelked mossa át,
Bűneidért halt halált.

Nézz föl hittel a keresztre,
Bűneidet nem feledve.
Az Atyánál egykoron,
Emlékezz rám Jézusom.

Hulló könnyem tengerárja,
Vétkeimnek sokasága.
Benned bízom Jézusom,
Én megváltó Krisztusom.

Imádkozzunk azért, hogy a gyülekezeti kóruséneklés – Isten dicsőítésére – ismét felvirágozhasson.

Proksza Gyula

Tájékoztató és hívogató

- ✿ **A hétközi alkalmak** (gyülekezeti hittan és bibliaóra)
lelkési továbbképzés miatt elmarad.
- ✿ **Pünkösdsvasárnapi és hétfői istentiszteletek** – 10 órakor, úrvacsorával.
- ✿ **Konfirmáció** – a május 27-i istentiszteleten, úrvacsorával.

Dicsőséges Úr Jézus Krisztus,

aki nemcsak földre jöttél értünk, hanem fel is mentél a mennybe:

kérünk, formálj minket reád néző gyülekezetté.

Ajándékozz meg élő hittel, hogy Urunknak valljunk téged,

képmutatás nélküli szeretettel tegyünk bizonyosságot rólad,

és így már most reménységgel várjuk az órát,

amikor színről színre láthatunk örök dicsőségedben.

Ámen.

(Evangélikus liturgia – imádságok)

